

XXXIII.

D'ěiměr jě lānķī, dōnt jě ně vī ně mēr,

T'ěimānt tě p̄rsūi : Tōę tũ mě hēs ě fūis.

Bīēn ķě jě mērě d'ām̄r, n'ān pūis dējīstēr,

Plūs jě mě sān trētēr māl,

5 Plūs jě tě sēr cōstīnē.

Sī ķěķě p̄itiē sě tr̄vĕ ķāĥĕ s̄-lĕ rōĥiēr dĕ tōn ķēr,

Jě ně rĕķiēr-pās lĕ bīēn ķě jě kōnōę ķě tũ mě dōęs :

Sī tũ ně vēs mě ķārdēr krŭĕlĕ fĕ-mōę m̄rīr ·><·

Apręs avoęr vu ton ķrasieš reķard

10 Riēn plus ne pui-vōęr riēn ke je treve beo.

Éinsi ke sīre je fon d'un fe me brŭlant.

Tōę ki le vōęs ne t'an đōs,

Tōę tu te ris t'an mokant.

T̄tē vive tōę miņone tu ęs dan le-profond de mon ķer :

15 Je ne resōę p̄r le fruit de mon am̄r ke le dĕdĕiņ.

Nī tu ne vēs me sōvĕr nī ne me vēs pas tuēr ·><·